

La Humanitat

Any III : Núm. 448
Barcelona, dilluns, 17 d'abril de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYY

MES SOBRE LA MANIFESTACIO DEL DIVENDRES

Unes consideracions sobre l'assistència dels camperols

La presència tan nombrosa dels pagesos de Catalunya en la manifestació republicana va sorprendre molta gent, i ha fet meditar alguna d'altra.

Forces polítiques antigues, el mateix les monàrquiques que les republicanes, no s'havien preocupat mai de la nostra pagesia. Els polítics de torn solament feien excursions als pobles en èpoques electorals, per tal de demanar el vot i escampar promences. No era pas una feina grata per als que no sentien el deure de complir una missió, un apostolat, el recórrer els pobles i els poblets de Catalunya per a desvetllar la sensibilitat ciutadana, per a refer l'esperit i inquietar l'ànima dels treballadors de la terra. La cosa que feien els nostres polítics i els nostres escriptors era prendre el pagès com a matèria de burla i de mofa. Per altra banda, el secular sotmetiment d'aquests treballadors i l'ahandó en què els homes de la ciutat els havien tingut, feien que ells desconfiessin de tothom, fins dels que anaven a alliberar-los i els que deixaven isolats o els interrompien en els mitings. En canvi totes les forces polítiques que d'una manera oberta o d'una manera indirecta servien els interessos i els afanyes de la propietat, aprofitaven totes les ocasions per a bescantar aquells homes o per a difamar-los.

Val a dir que fou el gran Francesc Layret qui, ja fa prop de vint anys, va començar a fer la campanya política tractant del problema agrari, Lluís Companys va persistir en la campanya; la inicià amb una conferència pública, a Martorell, que fou un gran èxit. D'allà va néixer la idea de constituir l'organisme "Unió de Rabassaires, arrendataris, parcers i altres treballadors de la terra de Catalunya", denominació molt extensa que ha estat coneguda després, per contracció, amb el nom de "Unió de Rabassaires". Lluís Companys va fer els estatuts de l'entitat i va començar a organitzar. Cada dia de festa, en Companys, amb el comitè directiu dels rabassaires, aparceris i arrendataris, anava pels pobles parlant als pagesos dels seus problemes i establint els principis generals d'un ideari concret, sensat, patriòtic i responsable. Altres elements de diferents partits s'ajuntaren aviat a la campanya, però no tots van tenir la paciència de continuar. Era molt pesada i ingrata la feina; i no donava més que disgustos. Solament l'Estartú, el pòrat Ernest Ventós i l'Amadeu Aragai (que tant ha contribuït amb la seva activitat i la seva eloqüència al major èxit de l'empresa) van persistir. Posteriorment, una nova generació ha dedicat també a la campanya agrícola una bona part dels seus afanyes, i, entre aquests, cal esmentar Pujol i Font, Grau i Jassans, Fontbernat, Galés, Selvas Carner i algun altre.

A través de les campanyes realitzades, del mateix camp rabassaire van sorgir temperaments organitzadors i homes d'intel·ligència clara. No volem esmentar noms, però no podem menys que nomenar-ne un: Francesc Riera, president que ha estat durant els anys perillosos i que amb Aragai i Companys va sofrir presó per la causa dels pagesos. No cal dir que un dels motius dels molts odis concentrats i de les llargues estades a la presó sofertes per Lluís Companys fou sempre l'ésser considerat com un pertorbador, un demagog que soliviantava la pacífica condició d'esclaus dels nostres pagesos. Recordem que, durant la dictadura, el delegat governatiu dels districtes de Sabadell i Terrassa va dirigir un ordre als alcaldes que deia: "Anda por los campos soliviantando a los payeses un tal Luis Companys", i els ordenava que l'apressessin, allà on es presentés.

Amb tot, els dirigents de la campanya es produïren sempre amb una gran moderació. Totes les notes, escrits, documents, que oficialment han estat publicats pels directius, tendeixen a convèncer i a guanyar-se la simpatia de l'ambient. El resultat ha pogut ésser aquesta aportació magnífica a la vida de la República i a la creació d'un organisme eficient i responsable; el fer possible, si hi ha seny i justícia, l'encarrilament de les inquietuds dels nostres pagesos, i l'haver evitat que en l'hora difícil i desorientadora d'un canvi de règim, caiguessin en mans d'elements sistemàticament dissolvents i pertorbadors, que ja ho han intentat, però no ho han pogut aconseguir. Cal recordar el que s'esdevingué durant la primera República.

Ara, potser, els qui mai no han estat amics dels camperols ni s'han preocupat mai de seguir Companys, Aragai i Riera, quan anaven per aquests pobles, voldran resultar més avançats i més amics i protectors dels pagesos que ningú. Potser els que sols els han parlat en temps d'eleccions, però no en cap altre moment, voldran vantar-se d'ésser paladins dels rabassaires. L'exhibició de força que hom féu el divendres els farà meditar. Però tothom ja sap a què atènyer-se, i, en definitiva el que importa és que es doni al problema la millor solució, amb l'ajuda de tots els que vulguin contribuir-hi.

Ja s'ha intentat desvetllar recels pel fet de la compenetració establerta entre els treballadors del camp i les ardues joventuts ciutadanes. Des del moment en què els camperols es reintegraven a la vida civil, això havia d'esdevenir-se. En la manifestació del divendres, els visques més entusiastes dels rabassaires sorgien dels grups de les Joventuts d'Estat Català. És evident que aquesta relació de lluita, la compenetració en un mateix partit, la lleialtat i l'amor a homes lleials d'un mateix partit, no sols reforça, sinó que fa invencible l'Esquerra i la disciplina de l'Esquerra.

I això és el que cou a molts.

EL CONFLICTE DE LES MINES DE CARDONA

Vaga de braços caiguts a l'interior de les mines

Segons informes del Govern civil, ha estat a Cardona un representant de la Delegació del Treball, el qual s'ha entrevistat amb l'alcalde, l'empresa i els obrers que treballen a l'exterior de les mines, però el conflicte és amb els que són a baix dels braços i galeries, que fan vaga de braços caiguts.

Han pujat del pou 50 minaires, però a baix encara hi resten 120 que segueixen amb la mateixa actitud.

Els mateixos informes diuen que a la població la tranquil·litat és absoluta i que hi ha un gran sector d'o-

brers que volen treballar i seran protegits per l'autoritat.

Es creu que demà anirà a la vaga el Ram del Transport

Segons rumors circulats aquest matí pel port, es creu com a segur que demà el ram del Transport es declararà en vaga solidaritzant-se amb els companys de la Germandat de Sant Pere Pescador. Per aquest motiu, avui han estat ja preses algunes mesures per part de les autoritats,

La vaga del Ram de Construcció

L'ASSEMBLEA DEL RAM DE CONSTRUCCIO, ACORDA ANAR A LA VAGA AVUI MATEIX

Per les notícies publicades a les columnes d'aquest diari la passada setmana, els nostres lectors estaven asabentats de l'estat del conflicte que es desenvolupa motivat per les noves bases presentades.

La Junta encarregada pel Sindicat de gestionar la implantació de les bases que redactaren, va convocar per ahir els obrers a una Assemblea, per tal de donar-los compte dels treballs realitzats. Aquest acte va tenir lloc al Palau de les Arts Decoratives.

Hi hagué un llarg debat. Feren ús de la paraula diversos concurrents, els quals es mostraren, la majoria, partidaris d'anar immediatament a la vaga. Davant d'aquesta tendència, el president va preguntar si es plantejava la vaga i si havia de començar avui, dilluns, a totes les seccions del Ram de la Construcció. Com sigui que l'Assemblea es manifestà unànimement a favor de la vaga, fou nomenat el Comitè corresponent.

LA U. G. T. CONTRA LA VAGA

El Secretariat Regional de la U. G. T. ha fet pública la nota següent: "Acordada, en Assemblea general d'ahir del Sindicat Unic de la Cons-

El passat dissabte un nostre redactor, des de les pàgines de LA HUMANITAT preguntava, molt indignat, "ahir, dia 14 d'abril, segon aniversari de la proclamació de la República, d'aquella República que ha portat l'Estatut, on eren els homes de la Lliga?"

I avui podem tranquil·litzar el nostre estimat company. El passat divendres els homes de la Lliga estaven complint un deure molt patriòtic i del qual segurament en sortirà molt beneficiat el poble de Catalunya. El passat divendres els homes de la Lliga, eren a prendre xocolata amb el Cabildo!

A París ha estat robada una armèria. Els lladres se n'han emportat sis-centes disset escopetes i cent pistoles.

Cal que la policia espanyola vigili: sobretot la de la frontera francesa.

A França hi ha molts monàrquics i podria ésser que volguessin dedicar-nos aquestes escopetes i aquestes pistoles. No fóra res d'estrany. I tampoc no és res d'estrany que relacionem el fet d'uns lladres amb les maniobres monàrquiques.

A Sabadell, per a celebrar millor el Catorze d'Abril, uns joves republicans visitaren unes quantes cases de monàrquics. I, com és de suposar, trobaren armes i un retrat de l'ex-rei. El retrat de l'ex-rei, ja no cal dir-ho, anà balcó avall: amb gran alegria i grans aplaudiments del poble.

No està gens malament la facècia d'aquests joves republicans de Sabadell. Estem segurs que encara queden moltes armes en mans de monàrquics i molts retrats de l'ex-rei.

I també estem segurs que no n'haurien de quedar.

Sembla que alguna animeta ben intencionada va sembrar de claus el tros de la Gran Via per on el Catorze d'Abril havia de passar la manifestació.

No hauria estat més bé aprofitar aquests claus per a fer-ne un galliner i tancar-hi els que havien posat els claus al carrer?

I un llibre: "Epistolari de Fradique Mendes", d'Eça de Queiroz. Un llibre agut, intel·ligent. L'obra d'un filòsof i d'un ironista.

trucció, la declaració de vaga del ram des d'ahir, dilluns, el Secretariat General de Catalunya de la U. G. T. surt en contra de la maniobra a què es vol llançar, per part dels elements de la F. A. I., el proletariat de Catalunya.

Els polítics disconformes amb el caràcter revolucionari de la República, al servei de la reacció, ajudats pels anarco-sindicalistes, s'han ajuntat per acabar amb les llibertats que gaudixen Espanya i Catalunya.

Denunciem públicament el moviment encerclador amb el qual hom pretén asfixiar el règim.

Els afiliats de la U. G. T. a Catalunya, fent front a tot, han d'atenir-se a les instruccions fetes públiques per aquest Secretariat de la U. G. T. a la premsa d'ahir, anant al treball a la manera habitual com fins ara, i no obeint altres ordres que les que surtin d'aquest Secretariat i de les Juntes directives dels Sindicats respectius.

EL DIA D'AVUI

Aquest matí ha començat la vaga del ram de construcció.

A primeres hores delegats del Sindicat feren acte de presència a totes les obres donant ordre de no començar a treballar i foren obeïts a l'acte.

També ordenaren que els barraquers de les obres en construcció i els que guarden les eines a les reparacions que es fan als carrers se sumessin a la vaga, essent obeïts.

Han estat molt poques les obres on els obrers han intentat resistir i, davant l'actitud dels grups que els invitava a vagar, no trigaren gaire a abandonar la feina.

INCIDENT AL CARRER DEL SITI

Al carrer del Siti han estat detin-

guts per la policia quatre individus que feien coaccions.

Quan els detinguts eren portats a la delegació de policia del districte, s'han abraonat damunt els guàrdies aconseguint tirar-ne un d'aquests a terra, però s'ha aixecat immediatament i ha evitat que els detinguts poguessin fugir.

Després d'aquest incident, i quan seguien altra vegada els guàrdies conduint els detinguts, d'un grup estacionat prop d'ells sortiren uns trets contra els guàrdies, resultant ferit en una cama el ciutadà Josep Gómez i Sasat, que en aquell moment passava per aquell lloc. Les ferides han estat qualificades de pronòstic reservat.

També ha resultat amb lesions al front un dels individus que s'abraonaren damunt dels guàrdies per tal d'alliberar els detinguts.

ALTRES DETINGUTS

En una obra del carrer de Casp, xamfrà al de Claris, han estat detinguts Joaquim Hernández i Garcia, Màrius Garcia i Martí i Aureli López i Martos, per fer coaccions. Portaven fulls de propaganda comunista.

DECLARACIONS DEL GOVERNADOR

Aquest migdia el governador ha dit que la situació de la vaga no era gaire clara, puix que essent avui com mitja festa no podia dir-se clarament el nombre dels que veritablement volen fer vaga.

—Demà — ha afegit — ho podem veure millor. També he confirmat les ordres que tinc donades a la força pública de detenir els que facin coaccions, puix que hi ha un important sector que per no estar conformes amb la vaga volen treballar, i aquests seran degudament protegits.

Manifestacions del president del Congrés

La tendència mundial—diu el senyor Besteiro—és abreujar les discussions

El senyor Besteiro ha fet importants declaracions referents a la situació parlamentària i la reforma del reglament del Congrés. Referint-se a l'obstrucció, ha dit:

—Ja comprendreu que per la meua posició a la Cambra jo no puc opinar sobre aquesta qüestió. La meua missió es limita a encaminar els debats i a l'obstrucció a garantir els drets de les minories, perquè ningú a la Cambra se senti coaccionat.

Respecte a la reforma del reglament de la Cambra, és mal moment perquè opini sobre això. Per de prompte, la tendència mundial és abreujar les discussions. Són tantes les qüestions que han d'atendre avui les Cambres! A més, va canviant el caràcter dels diputats. Ja sabeu que abans hi havia diputats que es limitaven a dir si o no. Avui cadascú té la seva opinió i la manifesta.

Referint-se al nombre de sessions, manifesta:

Quatre sessions plenàries per setmana, no són excessives. Jo no crec que hagi de reduir-se aquest nombre de sessions. Amb aquestes sessions plenàries s'acompleix una de les funcions fonamentals de la Cambra, que és la fiscalització.

No és inútil el temps que s'empra en aquesta secció de precís i preguntes. Gràcies a aquests precís i preguntes es reflecteix a la Cambra, moltes vegades, el sentir del país. Ara bé; en aquesta secció cal procurar que hi hagi brevetat. Crec que els precís i preguntes han de limitar-se a deu o quinze minuts la intervenció de cada orador. Cal evitar, també, que els precís i preguntes puguin convertir-se

en una interpellació amb discursos interminables.

—Respecte les pròximes sessions, seguirà l'obstrucció?

—El programa de la primera sessió ja ha estat publicat. Hi haurà l'obstrucció; però jo espero que s'arribarà a una solució satisfactòria i que en aquesta etapa les Corts faran una tasca fructífera. Per situacions més difícils han travessat altres Parlaments, i jo crec que aquesta se salvarà. Naturalment que l'obstrucció no perjudica el Parlament tant com es diu. S'ha dit que el Congrés tancarà, però no succeirà. El mateix senyor Azaña ho ha desmentit.

—Creieu vós que arribarà una conciliació?—li ha preguntat un periodista.

—Comprendreu que jo no puc parlar d'això. Naturalment que jo crec que és beneficiós per al règim que el mateix les Corts que els Governos tinguin una gran duració, perquè ho requereix la continuïtat de l'obra d'uns i altres.

I acte seguit s'ha acomiadat per tal d'assistir a diversos actes on estava obligat a anar.

DESPRES DE PRENDRE-LI EL PA QUE REPARTIA, LI DONEN UNA PALLISSA

Quan anava a repartir pa per l'Avinguda del 14 d'abril, Joaquim Carreres i Nadeu, se li acostaren tres desconeguts, els quals, després d'arrabassar-li la cistella o portava el pa, li donaren una pallissa.

Els agressors, una vegada satisfets, fugiren.